

[illegible]

להפוך קלום למציאות

30 שנה לפטירת הרב נחיה

לפעמים אנחנו אומרים לעצמנו: מה אני שווה? יש בעולם הרבה אנשים שעושים מעשים אדירים, מפוצצים - מקימים עמותות חסד, לומדים מלא תורה, מתנדבים המון שעות בשבוע... אני סך הכל בנאדם צעיר שמנסה לגמור עוד יום בית ספר. מה כבר אני יכול לעשות? וגם אם אני אעשה משהו, זה לא יהיה כל כך גדול כמו מה שהם עושים...

← כאן הרב נחיה דא ואמר: גזלים חוסקים דמעשים קטנים. לפעמים, המעשים הקטנים - הם אלה שדווקא דונים את המלאכה טובה קטן, ודווקא אחר, ודווקא השקעה תמידיה למטפלת יום יום, דאטיות אדל דהתמדה - הצדדים האלו שדווקא מעשים חזק.

אחד העובדים בחברת תרופות גדולה נעל ערב אחד בתוך אחד המקררים. השעה הייתה מאוחרת, וכשהבין שכל העובדים כבר הלכו לביתם, אחזה בו חרדה - עד הבוקר, הוא עלול לקפוא למוות... לפתע נפתחה דלת המקרר, ובפתח עמד השומר של הבניין. אחרי שנרגע והודה לו, שאל את השומר: "איך ידעת שאני פה?" ענה לו השומר: "לא ידעתי שאתה פה. באתי לחפש אותך." העובד הביט בו בתדהמה: "לחפש אותי? למה דווקא אותי?" והשומר השיב: "אתה היחיד מכל העובדים בבניין שאומר לי שלום בכל בוקר, והיחיד שבסוף היום מברך אותי ב'ערב טוב'. כל השאר ממהרים לענייניהם וחולפים על פניי. אז כשהגיע סוף היום ולא ראיתי אותך יוצא - ידעתי שמשוה קרה, והגעתי לבדוק..."

← לפעמים אנחנו אפילו לא יוצאים מה המעשים הקטנים שלנו יטלים גרום. ולינו לפעול כזי שיהיה טוב דמלא מתוך אמונה לדאגת המעשים הקטנים שלנו - הם גזלים. הם מעשים דרמות שאנחנו לא יטלים לצבור מראש, והם דונים את המלאכה.